

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/23-14590
Otsuse kuupäev 11.12.2023
Komisjoni koosseis Aase Sammelselg

Tarbija
Kaupleja Levikom Eesti OÜ (12678473)

Tarbija nõue Kohustuse puudumise tuvastamine (seadmete renditasu arvete tühistamine).

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada.
2. Tuvastada, et Levikom Eesti osaühingul ei ole pärast 5.juunit 2023 tekkinud tarbija suhtes tootelepingust nr 202000184 lepingu täitmise nõuet, sh õigust nõuda tasu seadmete rendi eest.
3. Kauplejal teatada tarbijale nõuete puudumisest 5 päeva jooksul arvates otsuse saamisest.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

30.oktoobril 2020 on tarbija ja Levikom Eesti OÜ sõlminud kaupleja tüüptingimustel kliendilepingu nr 202000184, mis on raamlepinguks kaupleja teenuste osutamisel ja/või kaupade ostmisel. Komisjonile on esitatud 30.oktoobri 2020 kuupäevaga tooteleping nr 202000184 (liitumisleping), millega on kaupleja võtnud endale 24 kuuks (7.10.2020 – 6.10.2022) kohustuse võimaldada Harjumaal, Anija vallas, Kaunissaare külas, Mäe kinnistul asuva liitumispunkti kaudu internetiteenust paketi „Kodunet VF 30 (eramaja internet 30/10 mbit/s) tingimustel. Sama lepinguga on kaupleja andnud tarbija kasutusse seadmed DynaDish 5 (sn : 6B2D053A6475) ja haP AC Lite Tower (sn : 71AF087D5338).

1.juuni 2022 kirjaga teatas kaupleja, et loeb liitumislepingu lõppenuks alates 5.juunist 2022, millisest ajast hakkab tarbijale teenust osutama Rednet OÜ; teenuse osutamise üleminek toimub sujuvalt ilma tehniliste katkestusteta.

3.oktoobril 2023 sai tarbija OÜ-lt Levicom teate, mille järgi oli tarbijal 1.oktoobri 2023 seisuga kogunenud seadmete rendi võlgnevus kaupleja ees kogusummas 114,01 eurot.

Tarbija väidab, et tal ei saa olla kaupleja ees võlgnevust, kuna lepingu ülesütlemise järgselt kaotas kaupleja igasuguse huvi renditud seadmete vastu ega esitanud ka seadmete rendi eest arveid. Kaupleja paigaldas seadmed 10 meetri kõrgusele; tarbijal ei lasu lepingu järgi mingit kohustust seadmeid demonteerida.

Tarbija palub tuvastada, et tal puudub kaupleja ees rendi tasumise kohustus.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tarbija etteheidetega ei nõustu. Kaupleja väidab, et lõpetas 1.juuni 2022 teatega alates 5.juunist 2023 sideteenuse osutamise lepingu; tarbijale ei ole teatatud, et samast ajast lõpeb ka kliendiseadmete renditeenus.

Tarbija pidi teadma, et seadmeid võis rentida sõltumata sellest, kas tarbija saab sideteenust kauplejalt või mõnelt teiselt sideettevõtjalt. Sideteenuse ja renditeenuse lepingud on eraldiseisvad, mida tarbija pidi järeldama ka seni esitatud arvetest. Kaupleja ei saanud ESS §-s 89 lg 9 sätestatud kohustuse tõttu rendilepingut üles öelda; seda õigust sai kasutada vaid tarbija.

Tarbija etteheited on põhjendamatud ka seetõttu, et tarbijale on esitatud üksnes meeldetuletuskiri, mitte arve. Meeldetuletuskiri ei ole hinnatav nõude esitamisenä. Tarbija ei saanud eeldada, et tal on õigus seadmeid tasuta kasutada.

Kaupleja majandustegevus on saneerimises; kauplejal puudub võimalus jätta nõuded esitamata, kuna see kahjustaks teiste võlausaldajate huve.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 51 järgi lahendatakse tarbijavaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Poolte selgituste järgi põhineb vaidlusalune õigussuhe sideteenuse osutamise lepingul elektroonilise side seaduse (ESS) § 91 tähenduses. ESS 91 lg 3 järgi kohaldatakse eriseadusega reguleerimata küsimustes sellele lepingule võlaõigusseaduse sätteid.

ESS § 91 järgi toimub sideteenuse osutamine lõppkasutajale sideteenuse lepingu alusel; sideteenuse leping on liitumisleping või muu sideteenuse osutamise leping. Sideteenuse lepingu sõlmimisel ja täitmisel, samuti lepingu muutmisel ja lõpetamisel ei tuleb tarbijale tagada vähemalt seaduses ettenähtud õigused; seadusega võrreldes tarbija õigusi piiravad kokkulepped on tühised

(ESS § 92).

Komisjonile on esitatud kaupleja poolt ettevalmistatud kliendileping ja tooteleping, mis on vormistatud 30.oktoobri 2020 kuupäevaga; tootelepingus on märges, et teenus aktiveeriti 7.oktoobril 2020, so enne kirjaliku lepingu vormistamist.

Esmalt hindab komisjon kaupleja tüüptingimuste siduvust, so tüüptingimuste muutumist lepingu osaks.

VÕS § 37 järgi on tüüptingimused lepingu osaks, kui tüüptingimuste kasutaja neile kui lepinguosale enne lepingu sõlmimist või lepingu sõlmimise ajal selgelt viitas ja teisel poolel oli võimalus nende sisust teada saada. Tüüptingimuste muutumist lepingu osaks peab tõendama tüüptingimuste kasutaja.

Kõnealusel juhul on kaupleja tüüptingimuste kasutamisele viidanud kirjalikult vormistatud kliendilepingu esimesel lehel; märke kohaselt asuvad lepingu tingimused järgmisel leheküljel. Komisjonile esitatud lepingul on tarbija allkirjastanud vaid esimese lehe, milles sisalduv viide lepingu tüüptingimustele on sedavõrd üldine, et seda ei saa pidada selgeks viiteks VÕS § 37 tähenduses. Kliendilepingu järgmisel leheküljel sisalduvates tingimustes on viited tüüptingimustele mõnevõrra konkreetsemad ja seal sisaldub ka viide kodulehele, kuid sellel leheküljel tarbija allkirja ei ole. Seega ei ole tarbija kinnitanud tüüptingimustele viitamist ega ka nende tutvumise võimalusest teada saamist.

Komisjonile ei ole esitatud muud tõendit, mis tõendaks, et enne kliendilepingu sõlmimist või selle lepingu sõlmimise ajal oleks kaupleja kasutatavatele tüüptingimustele piisavalt selgelt viidanud; samuti, et tarbijal olnuks võimalik nendega enne lepingu sõlmimist tutvuda. Edasise praktika kujundamiseks peab komisjon vajalikuks kauplejale täiendavalt selgitada, et tüüptingimuste sisus omakorda teistele tüüptingimustele viitamine ei ole piisavalt selge ning sellisest praktikast tuleks hoiduda.

Komisjonile esitatud tootelepingus on viide tüüptingimuste kasutamisele mõnevõrra konkreetsem, kuid komisjonile ei ole tarbija poolt allkirjastatud tootelepingut esitatud. Seega ei ole tõendatud ka tootelepingu sõlmimisele eelnevalt või hilisemalt lepingu sõlmimise ajal tüüptingimustele viitamine.

Eelnevat kokku võttes, sh arvestades asjaolu, et kirjalikus vormis sõlmiti lepingud tagantjärele alles pärast teenuse aktiveerimist, leiab komisjon, et kaupleja ei ole enne tarbijaga lepingul põhineva suhte loomist ega selle loomise ajal kasutatavatele tüüptingimustele piisavalt selgelt viidanud ning kaupleja tüüptingimused lepingu osaks ei ole.

Komisjon hindab kõnealuse tootelepingu täitmisega seonduvat lähtudes eritingimustest ja seaduses selle lepinguliigi kohta sätestatust. Komisjon märgib ka, et tüüptingimustes sisalduvad, kuid seadusega vastuolus olevad tingimused on tühihised; seega ei omaks tüüptingimuste sisu vaidluse lahendamisel ka määravat tähendust.

Teiseks hindab komisjon, kas ja kui, siis milline mõju oli poolte lepingulisele suhtele kaupleja 1.juuni 2022 teatel.

Kaupleja teatest on võimalik aru saada, et kaupleja luges klientidega sõlmitud liitumislepingud lõppenuks 5.juunist 2022, millisest ajast jätkab teenuse osutamist teine äriühing. Kaupleja selgitas, et tehniline üleminek toimub katkestusteta ning uue teenuse pakkuja tuleb klientidel lepingu sõlmimiseks ise ühendust võtta.

Kaupleja selgitustest saab komisjon aru, et kaupleja käsitab 1.juuni 2022 teadet lepingu ülesütlemise teatena, millega öeldi üles osa tootelepingust nr 202000184, so tootelepingus sisalduv liitumisleping (sideteenuse osutamise leping). Komisjon kauplejaga ei nõustu.

Sideteenuse lepingu ülesütlemine on reguleeritud ESS §-s 100, mille lõike 2 järgi on sideettevõtjal õigus leping ilma eelneva etteteatamiseta üles öelda, kui sideteenuse osutamist on tarbijale eelnevalt piiratud seaduse § 98 lõike 1 punktide 1-3 ja 5 ettenähtud alustel ja piiramise alus ei ole ära langenud ühe kuu jooksul piirangu rakendamise aluse tekkimise päevast arvates. Osundatud seaduste järgi on kauplejal õigus leping seaduses ettenähtud korras üles öelda vaid juhul kui 1) tarbija on lepingut rikkunud, 2) kaupleja on andnud rikkumise kõrvaldamiseks tähtaja ja 3) tarbija ei ole rikkumist kõrvaldanud.

Kõnealusel juhul on kaupleja lepingu lõppenuks lugemise teate vormistanud masskirjana, so adresseerituna kõikidele Levikom Eesti OÜ klientidele. Masskiri ei saa olla sideteenuse lepingu ülesütlemise tahteavalduseks, kuivõrd adressaadita masskirjas ei ole tuginetud ega saadudki tugineda tarbijapoolsele lepingu rikkumisele.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja 1.juuni 2022 teade ei ole hinnatav lepingu ülesütlemise tahteavaldusena. Kuivõrd lepingu lõppemise aluseks on üksnes õiguspärase tahteavaldus, ei ole 1.juuni 2022 teatel tarbijaga sõlmitud kliendilepingut ega ka tootelepingut lõpetavat tähendust.

Järgnevalt hindab komisjon, kas kaupleja 1.juuni 2023 teatel on tootelepingut muutev tähendus.

Kaupleja selgitustest on võimalik aru saada, et kaupleja arusaama kohaselt jäid poolte vahel alates 6.juunist 2022 kehtima seadmete renti puudutavad kokkulepped. Komisjon kauplejaga ei nõustu.

ESS § 99 järgi võib sideettevõtja ühepoolsest muuta sideteenuse lepingu tingimusi, kui muutmise vajadus tuleneb õigusaktide muutmistest või kui pärast sideteenuse lepingu sõlmimist muutuvad lepingu sõlmimise aluseks olnud asjaolud ja sellega kaasneb sideettevõtjal lepingu täitmise kulude oluline suurenemine (lg 1). Lisaks seaduses sätestatule võib sideettevõtja muuta sideteenuse lepingut vastavalt sideteenuse lepingus sätestatud tingimustele. Sideettevõtja ei või muuta tähtajalise kohustusega sideteenuse lepingu tasu ja sideteenuse põhiomadusi ühepoolsest tarbija kahjuks sidusustähtaja jooksul, välja arvatud juhul, kui muudatus on tingitud õigusakti muutmistest või valitsusasutuse otsusest (lg 2'). Lepingu muutmise kavatsusest tuleb teavitada vähemalt üks kuu ette teatega, mis on pealkirjastatud „Lepingu muutmine” ning teates tuleb märkida muudetavad tingimused, lõppkasutaja õigus muudatustega mittenõustumise korral leping lisakuludeta üles öelda ühe kuu jooksul pärast vastava teate saamist ning tingimuste muutmise

põhjus ja õiguslik alus (lg 3).

Kaupleja on 1.juuni 2022 kirja saatmist põhjendanud ettevõttesse investorite kaasamisega ja tegevuse ümberkorraldamisega, mis ei ole sideteenuse lepingu ühepoolse muutmise õigustamiseks piisav. Komisjoni ette toodud asjaoludel lasus kauplejal kohustus täita lepinguid tarbijatega kokkulepitud sidusustähtaja lõpuni.

Kaupleja ei ole esitanud komisjonile mingeid tõendeid, mis kinnitaksid kaupleja väiteid selles, et kaupleja on avaldanud tarbijale tahet muuta tootelepingut nr 202000184, so lõpetada internetiteenuse osutamine ja jätkata lepingu täitmist seadmete rendi osas. 1.juuni 2022 teates sellekohast teavet ei sisaldu; enne 3.oktoobri 2023 meeldetuletuskirja saatmist ei ole kaupleja muid teateid tarbijale saatnud. Komisjon ei nõustu kauplejaga selles, et tarbija pidi ise aru saama, et rendisuhe jätkub või siis ise välja selgitama, mis saab kaupleja poolt üleantud seadmetest. Lepingu sõlmimine ja muutmine saab toimuda üksnes tahte ja selle avaldamise teel. Kuivõrd kaupleja ei ole seaduses ettenähtud viisil tarbijale lepingu muutmise kavatsusest teada andnud (tahet avaldanud), ei saa tarbijale panna kaupleja tahteavalduste äraarvamise või oletamise kohustust.

Komisjoni hinnangul on tootelepinguga tarbija kasutusse antud seadmed hinnatavad terminalseadmetena, mille kasutamine on seotud sideteenuse osutamisega. Kaupleja ei ole tõendanud, et oleks tarbijale lepingu sõlmimisel selgitanud, et seadmete rent ei ole seotud sideteenuse paketiaga. Kaupleja ei ole ka komisjonile selgitanud, kas tarbija kasutusse antud terminalseadmed on kasutatavad teise sideettevõtja sidevõrgus või mitte. Samuti ei ole kaupleja teatanud tarbijale, et soovib tarbijalt terminalseadmete tagastamist või nende endale jätmise soovi korral seadmete jääkväärtuse hüvitamist.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja 1.juuni 2022 teatel ei olnud lepingut muutvat tähendust. Pooled ei vaidle selles, et tarbija ei esitanud kauplejale lepingu ülesütlemise avaldust; seega olid tarbijaga sõlmitud lepingud jätkuvalt siduvad ja kuulusid täitmisele.

Järgnevalt hindab komisjon, kas kauplejal on tarbija suhtes lepingu täitmise nõue.

Kõnealune tooteleping oli sõlmitud määratud tähtajaga 7.oktoobrist 2020 kuni 6.oktoobrini 2022 (24 kuud). Pooled ei vaidle selles, et kaupleja ei ole alates 5.juunist 2022 tarbijaga sõlmitud tootelepingu alusel internetiteenust pakkunud ega lepingu alusel arveid esitanud.

Poolte selgitustest saab komisjon aru, et leping anti üle teisele sideteenuse pakkujale ning see kehtis kas muutmata kujul kuni 6.oktoobrini 2022 või ajani, kui leping lõpetati lepingu ülevõtja või tarbija poolt muul õiguslikul alusel (komisjonile ei ole need asjaolud teada).

Käesoleva vaidluse esemeks ei ole lepingu ülevõtmisega seonduva hindamine; samuti lepingu ülevõtjaga edasiselt sõlmitud kokkulepete sisu. Tarbija õigusi ei puuduta lepingu üleandja ja ülevõtja vaheliste kokkulepete sisu ja nende täitmine. Kaupleja teatas 1.juuni 2022 kirjaga kõikidele klientidele, et teenust osutab edasiselt teine ettevõtja ja lõpetas samast ajast lepingu täitmise.

Komisjon ei jaga kaupleja arusaama selles, et tarbija ei võinud eeldada seadmete üleminekut teisele sideteenuse pakkujale. Kaupleja tegevusest ja 1.juuni 2022 teate sisust järeldeb komisjon, et kaupleja tahe oligi lepingust tekkinud kohustused ja õigused teisele isikule üle anda. Sellise sisuga teate saamisel oleks iga samas olukorras heas usus tegutsev mõistlik isik aru saanud, et tema jaoks muutub vaid teenuse pakkuja (lepingu ülevõtja). Tarbija oli kaupleja teate ja tegevuse põhjal õigustatud järelutama, et lepingust tekkinud kohustused tuleb edaspidi täita uuele võlausaldajale. Kaupleja lepingu täitmise nõue lõppes lepingu üleandmisega; peale lepingu üleandmist lepingu täitmise nõuet ei teki. Selle vaidluse esemeks ei ole tarbija kohustuste täitmine kolmanda isiku (lepingu ülevõtja) ees.

Komisjonile teadaolevalt ei ole kaupleja esitanud tarbijale seadmete tagastamise nõuet; seega ei ole tarbija langenud seadmete tagastamise kohustusega viivitusse ning kauplejal ei ole VÕS §-s 335 ettenähtud nõudeid. Komisjon selgitab tarbijale, et kui tarbija valduses on teistele isikutele (sh kaupleja) kuuluvaid seadmeid, lasub tarbijal nende esemete suhtes samaväärne hoolsuskohustus kui ta rakendab oma asjade suhtes.

Seadmete edasise saatusega, sh nende demonteerimise ja jääkväärtusega seonduv väljub käesoleva vaidluse raamidest. Siiski peab komisjon vajalikuks selgitada, et lepingu täitmise nõude puudumine ei piira kaupleja õigust esitada tarbijale seadmete väljaandmise nõue. Arvestades vaidluse asjaolusid peab kaupleja seadmete tagastamise nõude esitamise korral tõendama, et 6.juunist 2022 lepingu ülevõtnud sideteenuse ettevõtjal sama nõue sama tarbija vastu puudub; samuti ei saa kaupleja tarbijalt nõuda seadmete demonteerimist ja kauplejale toimetamist tarbija kulul.

Eelnevat kokku võttes leiab, et kaupleja ei ole alates 6.juunist 2022 õigustatud esitama tarbijale kliendilepingu nr 202000184 ja tootelepingu 202000184 alusel lepingu täitmise nõudeid, sh tasu seadmete rendi eest. Tarbija nõue seadmete kasutamise tasunõude põhjendamatuse tuvastamises on põhjendatud ja tuleb rahuldada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg

/allkirjastatud digitaalselt/